

Man kan meget vel tillægge praktiske Arbejdshensyn større Betydning; maaske det ogsaa her kunde være forsvarligt at tale om det bestaaendes Ret og tillægge det en Betydning, der maaske endogsaa kunde være højere end Logikkens eller paa Højde dermed.

Sammenligner man nu den Plan, som jeg her tillader mig at foreslaa, med de andre, der har været fremme, maa man jo vel indrømme, at Planen her savner noget af det storslaaede og monumentale, som man kunde ønske at finde i en Museumsbygning, og jeg venter da ogsaa, at mange og maaske de fleste vil finde, at den ikke giver det, man i det hele taget kunde ønske. Den har vel lidt af det, der kunde vække Begejstring. Planen om at fordoble Karreen dernede ved Prinsens Palæ med en anden Bygning helt svarende dertil lige overfor har noget mere af det umiddelbart begejstrende ved sig. Men den har saa andre Mangler, som gør, at det kan være vanskeligt at indlade sig med den i alt Fald nu for Tiden. Den har den samme Fejl, som Planen om at tage hele den Karré, hvori Prinsens Palæ ligger, i Brug lige op til Vester Voldgade. De har begge den Fejl, at man derved vilde blive nødt til at nedrive kostbare Bygninger og gode Bygninger, der er velegnede til Beboelse og til Forretningsbrug, og som er i Anvendelse dertil nu. Derved vilde saadan en Plan blive meget dyr, der vilde medgaa store Summer til Erhvervelse af de Byggegrunde, og det at nedrive saadanne gode og brugelige Bygninger er der ogsaa for mig noget umiddelbart utiltalende ved; det er en Ødelæggelse af Værdier, som man godt kan være bekendt at ømme sig noget ved at gaa med til. Jeg synes ikke, Tiderne er til det. Kastelsplanen vilde jo fordrø, at der blev skaffet Plads til de militære Etablissementer; der findes derude, og det vilde betyde en stor Bekostning, en Millionbekostning, inden man kunde skride til Opførelsen af Museumsbygningerne. Banegaardsterrænet vilde i alt Fald blive en meget kostbar Byggegrund, hvor kostbar ved jeg ikke, men jeg gaar ud fra, at det ogsaa vilde blive Millioner, der her vilde blive Tale om, inden man kunde begynde paa selve Opførelsen af Museumsbygningen.

I Modsætning dertil tager den Plan, der her foreligger, kun saadanne Grunde i Brug, som Staten ejer i Forvejen, og som enten ingen Anvendelse har eller kun en Anvendelse af meget ringe Værdi, og paa den anden Side synes jeg, at Planen viser megen Nønsomhed overfor de forskellige Værdier, som findes paa de Steder, der her

er Tale om at benytte, og hvor vi altsaa tænker paa at gøre Forandring. Det smukke Parti dernede omkring Kanalens yderste Ende bliver bevaret fuldt ud. Den nye Bygning, der skal opføres til Etnografisk Museum, er planlagt at skulle opføres saaledes, at den ikke kommer til at ødelægge det Indtryk, vi nu har, naar vi gaar nede langs Frederiksholms Kanal og ser over paa alt det, der findes paa den anden Side, og som er blevet kært ikke blot for Københavnerne, men for alle, som kommer til at færdes dernede. Og naar man opfører disse Bygninger, kan man oven i Købet sige, at hele det Parti netop ved denne Opførelse bliver sikret imod fremtidig at blive taget i Brug til andet, hvorved det kan blive ødelagt.

Jeg vil gerne nævne, at da denne Plan forelaa udarbejdet, fremkom der en anden, noget lignende Plan, som var udarbejdet af Direktør Garde og Arkitekt Rafn, en Plan, som forekom mig at indeholde saa meget interessant og tiltalende, baade i Helheden og i de Enkeltheder, jeg fik Lejlighed til at se, at jeg udsatte Forelæggelsen af den Plan, vi havde udarbejdet, for at den nye kunde blive undersøgt nærmere. Denne Plan gik ligesom vor ud paa at benytte Prinsens Palæ og Materialgaarden, men føjede saa dertil en Bygning paa den anden Side af Kanalen mellem Undervisningsministeriet og Christian IV's Bryghus, hvorved der kunde fremkomme en hel Museumsby dernede, samtidig med at hele Kvarterets Ejendommelighed, hele Kanalbilledet kunde bevares. Planen hvilede paa en anden Deling af Museet, en Deling, som ogsaa har noget tiltalende ved sig, navnlig fordi den er noget mere logisk og rationel end den, jeg har foreslaaet her. Jeg følte mig, som sagt, tiltalt af Planen, og naar jeg maatte opgive Tanken om at fremsætte den, var det af 3 Grunde. Den vilde for det første koste ca. 600 000 Kr. mere end den Plan, her forelægges, den vilde blive dyrere i Driften, og endelig, hvad der var noget af det væsentligste, udtalte Museumsfolkene sig afgjort til Gunst for den Plan, her foreligger. Jeg maa ogsaa sige, at bortset fra den forskellige Deling af Samlingernes Indhold er der ikke nogen afgørende Forskel mellem den Gardeske Plan og den, her forelægges. De bevarer begge Gadebilledet, og selv om vi ikke gaar over paa den anden Side af Kanalen og altsaa ikke faar slet saa storstilet en Byggeplan ud af det, saa at der ikke saa godt kan tales om et helt Museumskvarter, behøver den Gardeske Plan ikke derfor at være opgivet. Vi kan altsaa foreløbig nøjes med at blive paa den